

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en 1^a isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 30, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

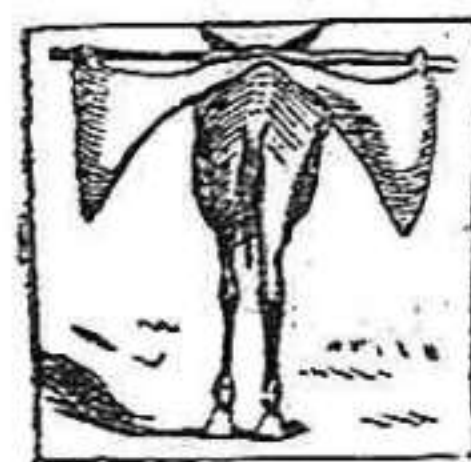
UNA TRETA CONSERVADORA.

¡Fora lastre!

LO GRAN TIMO ELECTORAL.

Ors los periódics liberals de Madrid se mostran escandalizats, y al cap de-vall per res: per una friolera.

Los conservadors tractavan de donar un cop de mà y quedarse ab la majoria, com quan governavan; pero com que are no calta qui té la payella pèl mànech, quan ells van tractar de agafarla van cremar-se 'ls dits.

Y are 'ls dirè lo que ha sigut lo de Madrid.

Hi há á Madrid, com per tot arrén, unas llistas plenas de noms desconeguts: en ellas los morts y 'ls qu' encare no han nascut hi tenen majoria, com per tot arrén.

Los conservadors van fabricarlas y las coneixen, com los Juanillones coneixen totas las tasqueras de las montanyas de Toledo. Sense aixó, ni 'ls conservadors podrian de licarse a guanyar eleccions, ni 'ls Juanillones a guanyarse la vida honradament y ab lo trabuch á la mà.

¡Guanyar las eleccions! Si es lo més fácil.

Algú que fava de director de orquesta, vá enviar a buscar 60 infelissos cessants procedents de provincias, pagantlos lo viatge y la vida y alguna cosa més, quats 60 cessants reunits a 140 perdís de Madrid, formavan un conjunt de 200 nomes disposats á fer de comparsas en la comedia electoral.

Havian de fer lo que fan los comparsas dels teatros en las comedias d' espectacles: mentres los uns passan pèl devant del públich, los demés atravesan l' escena per darrera del teló y tornan á passar.

En una paraula: 'ls 200 comparsas electorals havian de convertirse en 6000 electors.

Are sabran com.

En la circumscripció de Madrid hi ha 31 seccions. Donchs, cada un dels 200 comparsas tenia una libreta ab 31 noms distints corresponents respectivament á electors desconeguts de cada secció. Alguns fins tenian cédulas de vecindat falsas per acreditar la seva personalitat, si es que algú la hagués posada en dupte. Y á falta de cédula un parell de conservadors colocats á cada colegi haurian respost d' ell, posant las mans al foch y jurant y perjurant, y en fi fent aixecar acta notarial.

Tot estava preparat.

Hi havia disposats 100 carruajes, un per cada dos comparsas, a fi de tenir temps per recorre totas las seccions y votar falsament.

S' havia pres la precaució de que mentres l' un comparsa votés, l' altre guardés lo cotxe y las libretas y aixís successivament.

De manera, que si 'l plantar hagués sigut com lo voler, y tot hagués sortit com se las prometian los autors d' aquesta farsa, los dos mil vots que van tenir los conservadors, s' haurian tornat vuit mil doscents.

Y llavors, digan vostés mateixos ab la mà al pit: ¿Quí era capís de posar-se ni a una hora de distancia de 'n Romero Robedo, quan á n' aquest mestre l' hi hagués donat la gana d' escupir pels allals?

Pero la trampa vá descabrirse.

Setze ó dis-et comparsas van caure en poder de l' autoritat, ab las famosas libretas á la butxaca, van cantar de pla, han anat al *Saladero*, y ningú neçara que 'ls corresponia de dret, porque van fer salat, y 'ls tribunals prossegueixen las averiguacions, en lo deber de tenir que descubrir tota la trama.

La qüestió es reforzar la xarxa, porque quan vinga l' ocasió de tirar no scriuin solament los xanguets y 's lussos, sino també algun tuberon liberal conservador.

Aquesta es l' historia y aquesta es l' esperansa dels parits liberals.

Per lo demés, no hi ha que escandalisarse.

La mateixa maniobra que s' hagués posat en planta en un poble qualsevol de provincias, no hauria cridat l' atenció de ningú. Are, tractante de Madrid, sembla una cosa estúpida.

Y no obstant, aixís ó sense donar-se encare tanta pena, guanyavan los conservadors totas las elec-

cions, dnyan á las Còrts majorías inmensas, y de la pell del país se 'n feyan las tiretas.

Lo cos electoral, tal com l' han fabricat los conservadors, es un ninot ab moilas. S' gons quin cordill s' estira fa reverencia á n' en Cánovas ó fa reverencia á n' en Sagasta.

Los que are governan han prés lo cordill dels dits als que avants governavan.

Y 'ls miracles s' han fet per passiva.

Ha arribat lo moment de que tot lo país se concertí per acabar aquests escándols, que ab la indiferencia dels uns, la apatia dels altres y las trampas dels menos, fan impossible la práctica de tot govern y l' exercici de tots los drets.

D' altra manera tota la política quedarà reduhida á dugas fórmulas:

Per pujar al poder no 's necessita sino la forsa.

Per sostenir-se en lo poder, no es necessari sino la falsificació, l' embolic, la farsa.

Es precis evitar aquesta indignitat nascuda á la sombra del cens y aconada ab l' escoria pestilent de la situació conservadora.

Que vinga la llum del dret á desvanir aques tas tenebrosas miserias: que brilli aviat lo *sufragi universal*.

Tots som fills d' Espanya: las lleys espanyolas imposan obligacions á tots los espanyols: tots contribuim directa ó indirectament a las cargas del Estat, tots sufrim las conseqüencias dels mals governs: per consegüent tots tenim lo dret d' intervenir en la formació dels presupuestos y de millorar la gobernació.

Fins are 'l *sufragi universal* s' imposava como una qüestió de dret; avuy ademés s' imposa com una qüestió de moralitat.

P. K.

BOMBOLLAS.

VAJA; ja s' han celebrat las eleccions. Ja tenim un nou Congrés.

Aixó 'm fa pensar en una minyona que jo conech, que ha tingut tres dotzenas de xicots y tots l' han plantada, després d' un festeig més ó menos turbulent.

Cada vegada que fent la rialleta 'm diu que ja té un altre xicot, penso:

—Es a dir; ja tens en perspectiva un altre safaranyo, un altre disgust y un' altra carabassa.

Ni més ni menos de lo que penso de la pobra Espanya, cada vegada que té un nou Congrés.

Un dels candidats nau ragats, pèl qual lo govern treballava ab més fervor, era lo Sr. Letamendi.

Jo ja no veig. Lo Sr. Letamendi es bon metje y la situació esta molt mala ta.

Tal vegada esperava qu' ell la rebifarfa.

De tots modos, no podentia curar avuy, y probabement may, lo Sr. Letamendi, com a bon anatomista, podrá prestar a la situació l' últim servey.

Podrá feril l' autopsia, y aixís tothom sabra de que ha mort lo govern fusionista.

¿Será d' una indignició electoral?

Es molt possible.

Los monárquichs demócratas ocupan en lo nou Congrés los mateixos banchs del rei o je que havian ocupat los centralistas quen eran en la oposició.

Si s' han figurat que assentantse en aquells banchs arribaran també al poder, com los qui avants hi seyan, es bó que recordin que 'ls centralistas van estarshi una pila d' anys.

Si per cas que seguín... y que 's carreguin de paciència.

Lo tren que conduhia á Sa Majestat Kal: kanda, rey de Sandowch, va descarrillar prop de Puerto Llano, per cu pa d' una vaca que va obstinar la vía.

Ja veuen a quin temps hem arribat! Las vacas se paran en mitj de las vías y 'ls trens descarrillan, encare que portin reys.

Per altra part lo tal Kal: kanda pot donarse per satisfet del de-entlas de la cosa. Pujor l' hi hauria anat si, en lloc de ser una vaca hagués estat una partida de lladres, que en aquest país acostuman á deturar los trens ab més freqüencia que las vacas.

Corra 'l rumor de que 'l Papa vol abandonar á Roma, anant-se'n a viure á Malta.

Ab aixó ja compendran si es veritat alló que diuen de la pre-ó del Papa.

No está mal lo pres que pot deixar la presó quan l' hi acomoda.

A pesar de tot, jo dupto que 'n Lleó XIII abandoni la ciutat eterna.

Los remats d' ovelles que tot sovint van á deixar las despullas de la seva llana, estan ja molt encarrilats cap á Roma, y á un altre puesto potser no sabrian trobarhi.

En una corrida de toros donada prop de Alicante vá haberhi una infinitat de desgracias.

En un' altra donada á Tudela del Duero, vá resultar mort un aficionat.

A Marsella en una plassa de toros improvisada, vá haberhi 'l dia del estreno un feix de morts y ferits.

¿No ls sembla que aquests escarmets han de produhir resultats saludables?

Efectivament: lo poble de Vallecas ha demanat permís al govern civil de Madrid pera construir... una plassa de toros.

Lo ministre de Foment dirigeix un interrogatori á las provincias pera averiguar las causas de la emigració dels obrers d' Espanya.

Senyor ministre, ¿vol que l' hi digui en poch mots aquestas causas?

Poch pá y massa bastó.

Diu un periódich de Madrid que hi ha electors capassos de votar per diputat al diable.

¿Qué ho dupta, si 'l diable ha de fer la felicitat de la patria?

¿Qué diuen vostés? *Hágase el milagro aunque lo haga el diablo.*

Hi ha qui aconsella al govern que al examinar las actas dels diputats, retxassi tota elecció que no reunixi las suficiens condicions de legalitat.

No hi ha perill de que ho fassa.

¿Saben perquè?

Perque 's quedaria ab tres dotzenas de diputats... y gracias.

En alguns districtes s' han presentat en lutra tres candidats adictes al govern.

Es á dir: adictes avants de la elecció.

Després de feta, no ha continuat sent adicte més que 'l que ha sortit elegit.

A Málaga ha aparecut la filoxera en proporcions alarmants.

¡Fíllets paciencial! D' alguna manera ha de purgar Málaga las sevas malditas.

Perque la de haver produhit un Cánovas, no té perdó de Déu.

Un diari diu que en materia de eleccions, en Sagasta es una segona edició de 'n Romero Robedo.

Es veritat: una segona edició, corregida y aumentada, y adornada ab garrotadas y tiros.

Diálech cassat al vol:

—Ja has vist de quin modo 's propaga la filoxera a Málaga.

—Lo que hi vist es la incuria del govern en pendre providencia pera exterminar aquesta bestiola.

—¡Oh! No tingas por que fassa res contra ella.

—¿Per que?

—Perque 'l ministre de Foment es individuo de la «Societat protectora dels animals.»

FANTÁSTICH

LECCIONS DE B. R. O. U. A:

Fe l' útils del mundo de Costar.

L' útils orador representant, per tercera vegada des de la restauració, á la ciutat més republicana de Espanya.

Felicitemnos y felicitémo.

¿Qué desgraciats son los pobres francesos!

Figúrense que desde que hi ha República las cosas marcan tant mal, que fins los diners los esbotzan las butxacas.

Lo govern republicá 's cuida principalment de fer obras públicas, de fomentar la riqueza, y remar l' iniciativa de la gent emprendedora, y resulta de tot aixó lo que ha succehit en 'os primers 15 dias del present mes: que han recanat 15 milions 68 mil franchs d' excés sobre lo que tenian presupostat.

Més de un milió diari

Ja 'n veuen: la república val moltas pessetas.

La candidatura libre-cambista que 's presentava a Madrid va sortir plenament derrotada.

Y fan bé ls libre cambistas. ¿Perqué han de tenir diputats del país?

Lo president Gardfield s' ha tornat a agravar, de tal manera que 'ls metjes desconfian de salvarlo.

Seria una gran desgracia per la república Nort-Americana la pérdida de aquest home.

Encare esperém que las sentencias dels metjes no arribará a cumplimentarse.

En una casa ván entrar dos subjectes que duyan sotana, mantén y barret de teula. La senyora 'ls va rebre, y ocupada en algunas feynas, vá dexarlos so's a la sala.

Al tornarhi, aque ls fulanos vestits de capella havian desaparecut. Tanté havia desaparecut una cantitat que hi havia en un calaix del tocador.

Y are anéuse a fiar de subjectes que vesteixen sotana, mantén y barret de teula.

Los frares de Montserrat se farán inmortal. Fins are, quan hi havia alguna pelegrinació 's dedicavan a fer veure 'l pelegri 's que tenian aposento, tirantlos a fora pu't en blanch.

Are, quan alkú demana hospedatje, l' hi exigeixen la presentació de la cédula, ni més ni menos que si fossen civils ó moscos d' esquadra.

Me sembla que 's frares de Montserrat ja comensan a estar massa tips.

Per tot arrén la demagogia y la reacció, s' ajudan mútuament. Ab un pretext ó ab un' altre, totas dugas se dirigeixen contra 'ls homes més eminents y que més serveys prestan al sèn país.

No pocas vegadas la demagogia 's mon, perque la reacció es ira 'l cordil.

Gambetta al compareixe davant de una reunió de electors, vá ser interromput per quatre ó cinch cents escandalosos, que no van dexarhi dir una paraula.

Preguntin als escandalosos que volen y 'ns dirán que volen l' última conseqüencia de la llibertat.

Y 's falta la primera conseqüencia de la bona criansa!

Las elecciones á Fransa, inmillorables.

Ha disminuít lo número dels monárquichs y bonapartistas que quedan reduíts tots plegats á 85, y ha disminuít també l' extrema esquerra que queda limitada a 28 diputats.

En cambi 'ls tres grupos de republicans sensats suman 370 representants.

La república d' ordre y de progrés está novament assegurada.

Elecciones de Sentmanat

Lo candidat de oposició tenia tots los interventors; pero al anar a pendre possessió van trobar las portas del colegi tancadas.

Un tinent d' arcalde vá manar que s' obrissen las portas, y 'l secretari, aquell célebre Arizon, ex cabell a carlí, vá presentarse al davant dels interventors, encarantlos una carrabina y exclamant:

—Qui dona un pas, es mort.

¿Que tal?

Pojan á dalt y troban la mesa constituida, ab quatre interventors nombrats per l' arcalde.

Los interventors verídaders demanan que se 'ls donga possessió, presentant lo sèn nombrament; pero l' arcalde respon que aquell nombrament es fals, y fins ne pren un de as mans de un interventor, qu' aixís que tracta de recobrarlo, 's troba ab que l' arcalde l' hi apunta una pistola al pit.

Y torno á preguntar: ¿Qué tal?

Lo demés no hi ha qu' explicarlo: llá hont lo candidat de oposició tenia totas las firmas, no vá tenir un sol vot; en cambi 'l candidat ministerial que no tenia cap firma, vá tenirlos tots.

La pistola del arcalde y la carrabina del secretari ván tonar aquest resultat.

De manera que are 'l Sr. Moradillo podrá dir:

—A Sentmanat tinc molta influencia: m' han votat una pistola y una carrabina.

Avís als electors: En las més próximas elecciones vayan á votar ab un canó Krupp.

LA VER DELS CORRESPONSALS.—No podem donar compte de totas las noticias lectorals que ns comunican de distints punts de Catalunya, perque 'ns falta 'l temps per extrac-

tarlas y l' espay per contenir las. Fassinse carrech de que las elecciones d' are han sigut com las de sempre. Los diputats del govern han sortit si s' plau per forsa.

Lo rector de Bigas de Fav. vá fer saber desde la trona que 's moria de fam. que recorreria las casas de pagés. á recullir blat y patatas, y que si no l' hi allargavan las mans, ja s' ho trobarian á l' hora de la mort, que lo qu' es ell no 'ls ajudaria á ben morir. Y t' rahó l' rector de Bigas. ¿Com que a n' ell no l' ajudan á ben viure!... Pero amigo: quan un no 's guanya la vida en un ofici, l' hi queda l' recurs de canviarlo.

Un dels coros de Sant Just Desvern á qui aludiam en lo número passat, ens fa present que 's compon de treballadors y no de propietaris, y que si en lo concert alguns forasters no ván poder seure, vá ser perque en lo local no hi cabian més cadiras. Queda feta l' aclaració que 'ns demanan.

Lo Sr. Pere, arcalde de Manresa, vá agarbonarse ab lo director de la Montaña. Apesar de que 'l Sr. Pere es molt llarch, vá ser lo primer que vá arribar á terra. Lo barret del Sr. Pere vá anar á parar á l' altra part de la plassa. Oh arcalde sublime!

A Camprodon uns senyors de Barcelona que hi tenen una terra, s' han trobat ab la novetat de que una font molt fresca que hi havia al extrem del jardí, ha quedat aixuta. Sembla que un carlinarro que hi ha á la població vá xuclarse a. A lo menos aixís ho indica 'l poble en una cansó que l' hi han tret, en la qual l' hi diuen *Senyor Set*. Verdaderament, béure's tota una font ja fá carlí.

EPÍSTOLA.

Á UN QUALSEVOL.

¡No es pas res lo que 'm demanas!

¿Vo's que ara jo t' pug' dir, ab quatre frases ga anas, lo que llegeixo en as p'anas de lo qu' está per venir?

Crech que aixó es molt demanar.

Si 'ls polí'tics de més nota no ho poden as-exura, calcu a tú qué farà un que no hi toca pilota.

En certas nacions, abont las ideas son n' és puras y 'ls homes tenen més front. l' ordre d' l' temps no s' confón y 's poden fer conjeturas.

Pero aquí que tot está capgirat del cap a's peus, aquí hont no 's tren res en clá entre l' interessant erida de mi' diferentes veus;

Aquí que tot se trastorna, desde 's vins hasta l' lenguatje, aquí que tot roda y to na y un típo mateix s' adorna ab cent meras de ropate;

Aquí... ¿qui es l' home que atina á fe un judici caba?

¡Judicil! ¿Qui im gina? Aquí com deva en Bartrina, no n' hi haurá fins a l' Final.

¿Haurias tú may cregut, ara fa déu ó dotze anys, que hi hauria 'l que hi ha hagut, que viadría l' que ha vingut, entre uns giros tant estrany?

¡Preveas la confusió que havem vist á aquesta terra, y la caiguda d' a ló, y la tornada d' aixó y 'ls cambi de dreta á esquerra?

Removent y t' ans'ormant, á empentas y á rodolons, hem anat conjuminant una confusió t' t' gran, qu' espanta ab sas proporcions.

Per xó o que ha d' venir y tot o que se ns espera, es molt difícil de dir: ho tapa un ve y hasta aquí d' aisarlo no hi ha manera.

D' aquest problema amagat que 'l porvenir 's subjecte, no se sab qu' 'l t' tapat ne 's pot dir qu' l' ha format; tant so se 'n coneix 'l aspecte.

Jo te 'l veic á d' finir d' un modo molt senzil let: l' enigma del porvenir, si es cert lo que sento dir, es un nus... molt molt trestet.

Un nus tant enrevessat per vo's que sempre s' renovan, que per més que s' ha b scat, y s' ha f' l' y s' ha mirat, los caps principals no s' troban.

Probar o de de-llig r me sembla que es per demés.

—Y donchs, cóm s' ha d' arreglar? dirés tú — l' bo vo's probar, preguntáho a n' en Selés.

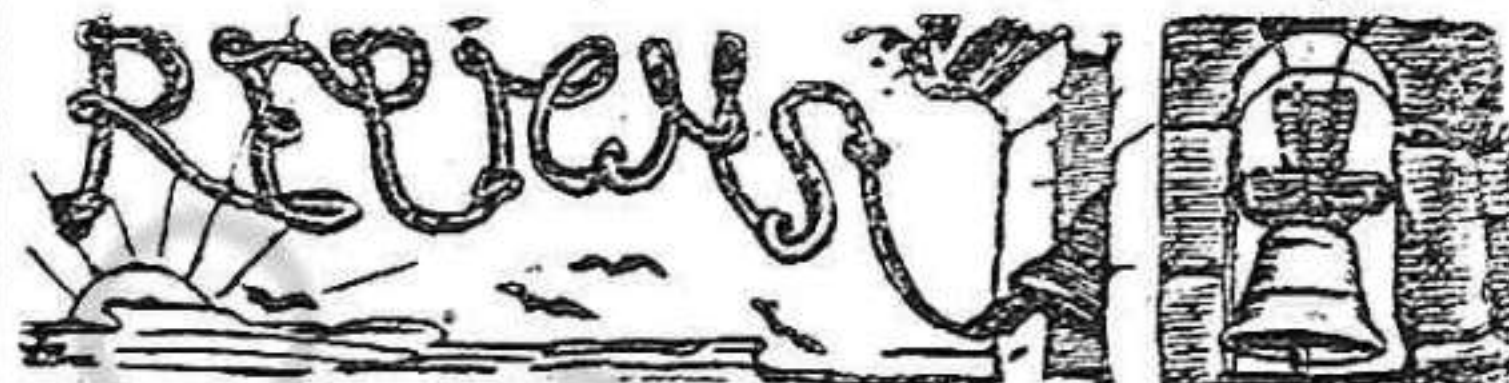
Fa'ta qui vo'ga arriscarse á mirar d' prop o nus. Pot pudri'se, pot cremarse, pot diso dre's, pot tanarse, y 'ls resu tats son se-gurs.

¿Hi haurá qui ho fa-sa? ¿Qui sab! Com que al fi t' de desferse y á Espanya aquest nus no hi cab, vindrá un que lindrá bon cap y dirá cóm ha de ferse.

¿Vindrà avit' Jo crech que sí, pero aixó no ho certifico, ni se res c' rt. Fins aquí hi d' tot lo que 't puch dir: per lo tant, no m' embolico.

Lo temps es estrafalari y ho pot fer d' una a tre modo: aixís donchs, per no xocarhi, faré com o ca'endari dibent a ló: *Dios sobre todo.*

C. GUMÀ.

uí ha quedat més lluhit en las elecciones de Barcelona es lo partit al omenat de la unió conservadora.

L' unió!

Un antich proverbi diu: «La unió fá la forsa.

Pero entre conservadors la unió fá 'l ridícul.

La unió conservadora va presentar dos candidats: D. Manuel Duran y Bas y D. Federico Marçet. En los primers moments alguns estaban escandalisats y preguntavan:

—¿Y del Sr. Nicolau y del Sr. Lopez Fabra que 'n farém?

Lo comité de l' unió conservadora responia: —Lo Sr. Nicolau y 'l Sr. Lopez Fabra, si es que son conservadors, per aquest any que 's deixin posar en conserva.

Lo comité treya 'ls sèns comptés y deya:

—Lo Sr. Duran y Bas que tot ho déu al sèn talent y á la seva activitat incansable, es la representació de la inteligencia conservadora; y 'l senyor Marçet que ab lo ferro carril de Fransa y altres negocis s' ha fet una fortuna considerable es la representació dels capitals conservadors.

¡A la luita, y triunfin l' inteligencia y 'ls capitals!

Pero 'ls conservadors sempre son los mateixos. Jo estich segur de que si 'ls deixavan escullir entre 'l Sr. Duran de carn y ossos y una estátua d' or que representés al Sr. Duran y Bas y fós del sèn mateix tamanyo, tots s' ells abocarian á l' estátua.

Tant sols aixís s' explica que 'l Sr. Duran y Bas se quedés no més que ab 509 vots, y que 'l senyor Marçet ne tragués 875.

Lo Sr. Duran hauria pogut fer grans discursos. En cambi 'l Sr. Marçet pot treure una bossa de diners, ferla trincar y causar l' admiració de la gent que no 'n tenen y 'n desitjan.

Ningú negará que aquest será sempre un discurs més enqüent que tots los que puga fer lo Sr. Duran y Bas.

Lo Sr. Duran agradará: pero 'l Sr. Marçet persuadirá, convencerá y arrastrará al home més apátich als efectes de la eloqüencia.

En una paraula es més conservador lo Sr. Marçet que 'l Sr. Duran.

Després del fracás del Sr. Durán, deya un amich seu:

—No sé com hi ha un home de talent que siga conservador.

—On, noy, l' hi ván respondre; si tingúes talent ja no 'n tora.

Per últim lo Comitè conservador ha dimitit. S' sembla que digui: «Abi queda eso.» Vaja senyors, a' aquí a unas altras elecciones, y que s' hi conservin.

Los conservadors de Madrid en número de doscents, donan un hanquete al Sr. Romero Robledo. ¿Doscents! ¿Sempre 'l mateix número! ¿Si serán aquells doscents comparas que havian de convertirse en 6000 electors!

Apesar de que ben mirat no anavan tant errats,

ja que si menjan y beuben y s' entusiasman massa, son capassos de veure 6000 Romeros Robledos.

Los lladres han robat una botiga de la Rambla de Sta. Mónica, emportarse'n una carretada d' objectes.

Lladres que van á robar ab carro ¿qué 'ls sembla?

¡Y á la Rambla!

¡Senyora Policia no t' arronsis!

Del natural:

Una familia acomodada ha rebut la visita de una parenta seva, procedent de Tortosa, grossa com una bota, fastidiosa com una vespa, y ab prou franquesa per molestar sense demanar permís.

Cap-al tart tot es parlar del gust que tindria en anar á la Sala Beethoven.

—¡Oh! exclama: la música es lo que m' agrada més: me deleyta, m' enagena, m transporta.

L' amo de la casa:

—¿La transporta?

—Sí, senyor.

—¿Y á quants kilòmetros de distancia?

L' ex-zuavo Carulla, aquell célebre defensor del Papa, més amant d' esgrimir la punta de la llengua, que la de la bayoneta, está á punt de publicar un' obra ab lo següent títol:

«Necessitat de una crusada para la liberació del Sume Pontífice.»

Si jo fos del govern los hi donaria aquest gust.

Agafaria á tots los carlins y 'l pagaria 'l viatge cap á Italia.

Au, já menjar castanyas!

Lo Papa ha benehit al Fenix de Madrid.

¿Y 'l Siglo Futuro?

Que s' esperi, que també 'l benehirán.

Y aixís tant beneyt será l' un com l' altre.

Un elector de Zaragoza vá votar á Bou-Amena per diputat á Corts.

Un diputat aixís es lo que convindria.

Ell al menos arribaria á Madrid y faria neteja.

Los conservadors de Barcelona van anar á las urnas invocant lo títol de unió.

Y ab una mica més se donan castanyas.

Si no se las donan es per avaricia. Cada hù se las guarda per ell.

En Romero Robledo tracta de demostrar al Congrés, que may s' havian comés tants atropellos com en aquestas últimas eleccions.

Jo ho crech.

Fins van agafar á 12 ó 14 comparsas de la colla conservadora que havian de donar 6,000 vots als conservadors.

¿Han vist un atropello més gros?

Lo Papa ha publicat una alocució trayent foch pels caixals ab motiu de las escenas que van ocórrer á Roma al verificarse la traslació dels ossos de Pio IX.

Aquellas escenas y la calor que fá, no hi ha infalibilitat que ho resisteixi.

Y diuen los neos:

—«Lo Papa ha pres lo determini de abandonar á Roma y anarse'n á Malta.»

Y vels'hi aquí que ja no dirém alló de religió católica-apostólica-romana, sino católica-apostólica-maltesa.

Y si se'n vingues á Espanya y s' establís á la Manxa, sería católica-apostólica-manxega.

Malta es un' isla.

Y si 'l Papa hi vá quedarà més aïslat que fins are.

Ademés, Malta está en poder dels inglesos.

Pero aixó no hi fá res, perque encare que sigan protestants, los inglesos y molts partidaris del Pontificat tenen un punt de contacte.

Los uns y 'ls altres, apart de las conviccions religiosas, son molt amants del negoci.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Ta-ba-co.
2. ID. 2.ª—Ra-to-lí.
3. MUDANSA.—Gras, Gros, Gris.
4. SINONIMIA.—Roda.
5. TRES DE SÍLABAS.

Tur qui a
qui me ra
a ra nya

6. GEROGLIFICH.—Déu dona fabas á qui no té caixals.

Han endevinat totas las solucions los ciutadans Mamaratxo, Xich Sopa y Sagal de Cotxe, n' han endevinadas 5 Quicu de l' orga y Pa y Naps; 4 Comerciant de Cabas; y 3 Aquileta y Mitja passada.

XARADAS.

I.
En un hu dos del total
lo Pasqual
prengué mal;
més dos metjes lo cuidaren
lo curaren
y 'l lliuraren
de la mort que prop tenia.
¿Qui ho diria
que 's moria!

¿Tens, lector, endevinada ó acertada la xarada?

FRANCISCO FLOS.

II.

No hi ha res en tres-primera com la vi'a de Total; bon présseh, bon dos tercera pais bo y bon natural.

Q. Qua.

SINONIMIA.

Total m' ha dit en Pasqual un vals ahir vá cantarse, que 'ls tot, al ser al final ab poch més de dos total dos cops van equivocarse.

UN TAPÉ Y T. DE T.

MUDANSA.

Un que mal de tot tenia vá perdre la tot un dia

SIMPÁTICA SOLA.

QUADRAT NUMÉRICH.

Omplir los pichs ab números que sumats vertical, horizontal y diagonalment dongan un total de 16.

J. FERNANDEZ.

GEROGLIFICH.

× I no: I
I I I
T A T

QUI QUIBUS CABRERA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertares 'ls ciutadans Diputat Lo, Q. Roig, Mitja passada, Aquileta, Simpática Lola, Comerciant de Cabas, J. Escofet y Sniñia. Las demé que no s' anomenan no 'ns serveixen, cony tampoch lo que 'ns envian los ciutadans J. Sesamlad, Coix Ventayet, R. Najul, Anonim, A. Rial y P. A Compte, Palitrocas, Bum bum, Sapat de Nuria Nyiqui nyoqui y Tomás de la Seu. Ciudadá Q. Roig: Insertarem las conversas y las poesias.—Xich Sopa: Idem lo geroqlifich.—Aquileta: Idem algunas mudansas y 'l geroqlifich.—Simpática Lola: Idem la conversa.—A. Callis: Hi anirà la poesia.—J. R. Mataró: Es un assumpto massa local.—Lujan: Insertarem lo quadrat de paraules.—Rafael L.: Idem triangul y figura.—A. Sola y Vidal: Hi anirà 'l quadrat de costums.—Mister Johns: n: Alguns epigramas y sobre tot la poesia hi aniran.—Pere Pobador: Hem cregut mes convenient posar 'l' idea de vosté en premsa.—Mústich: Una mica correjiti podrà insertarse.—Poy d' esques: Publicarem mudansas y anagrama.—Qui Quibus Cabrera: Idem un geroqlifich.—Una nena enamorada: Insertarem la conversa.—T. M. Manresa.—A. V. Camprodon.—J. V., J. P. y R. G. Sant Just Desvern y G. V. Bigas de Fay: Gracias per las noticias que 'ns donan.—E. P. Girona: Es noticia electoral y com tantas otras noticias que n' hem rebut no podem ferne menció, per falta de espay.

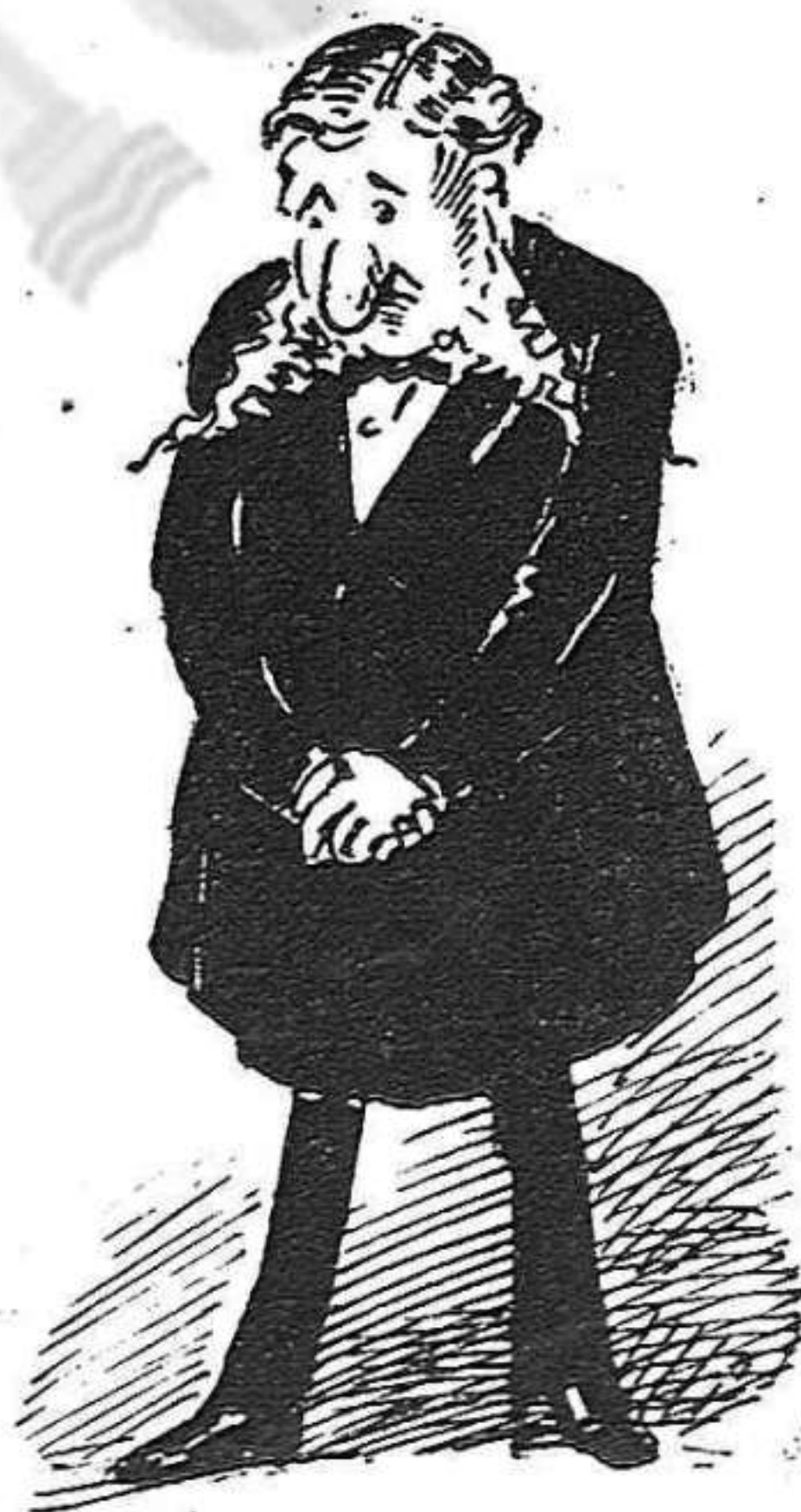
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

ACTUALITATS.—Las emociones de un candidat cunero.

—Vinch del Govern civil y tinch la elecció assegurada.

—¿Qui s' ho havia de pensar! Del districte 'm diuea que perdo de 10 vots.

—¿Y donchs de qué serveixen los gobernadors? Tinguin, are guanyo de 10.

—M' han sanificat! ¿Volen saber després de tot que n' hi tret? Doscents vots de majoria pèl mèu contrincant y dos pams de nàs per mi.